Biełarus

Klicz

Ciapier użo biełaruski narod paczaŭ adradżacca, ŭżo pa ŭsich kutkoch Maci–Biełarusi praniośsia klicz: „Ustawajcie, praczychajciesia!“

I my baczym, szto ŭstajuć, raniej ustajuć tyja, katoryja najpiersz strelisia z curkom rodnaho ruchu, ŭstajuć tyja, katorych sercy dahetul nie zaplamleny ludzkoj kryŭdaj, u katorych czystaje sumłeńnie, a najbarždžej z najwialikszym zapałam ustajuć tyja, katorych czystaje serce jaszcze nie zachapiła posześć materyalizmu, — ŭstajeć nasza biełaruskaja moładź. Praczychajucca jany i budziać druhich, wiedajuczy, szto z kožnaju niepraŭdaju treba chodacca.

***

Oś ża wy, pradwieśniki wiasny, pradwieśniki doli harotnym, budźcia praŭdziwymi prarokami swajho niekali słaŭnaho, a ciapier biazdolnaho narodu. Hlańcie, kolki waszych nieświadomych bratoŭ marnuje žyćcio, nie pracujuczy dla Baćkaŭszczyny. Hlańcie na tych, katoryja czasto razam z wami pracujuć i siabrujuć. Hlańcia na tych, u katorych jaszcze praŭda majeć znaczeńnie, ŭ katorych hroszy i palažeńnie ŭ naszym hniłym świeci nie stalisia jaszcze metaju žyćcia. Hlańcia na ich i niasicia im pomacz, aświetlajcie, pakazywajcie, szto jość biełaruski narod, szto mieŭ jon słaŭnuju byŭszaść, szto maje siły i enerhii astacca samabytnym, adradzicca dy dalej raźwiwacca. Pakazywajcie biełaruskuju literaturu ŭsim, asabliważ moładzi, katoraja czasto dziakujuczy tykela sztucznym pieraszkodam nia wiedaje, jakija pieknyja twory piszucca ŭ rodnaj mowi. Praczytajcie im piersz sami, bo jany czasto nia ŭmiejuć czytać u biełaruskaj mowi, choć hukajuć joju zmałku.

Pracujcia tak, kab usiudy, dzie wy nie pawiernieciesia, z wami iszło biełaruskaje adradżeńnio. Kab wy stalisia tymi świetyczami, tym soniejkam, katoraje puszczaić ad siabie žywatwornyja kasulki[1], szto dajuć žyćcio i siłu maładym rastkom nacionalnaho adradżeńnia.

Dy budźcia sami ćwiardymi, jak stal, paznawajcie zhłyboka ŭsieńka swajo rodnaje, lubicia jaho sercam i duszoj. Złuczajciesia adny z adnymi i z swajoj darahoj Baćkaŭszczynaj hetulki wuzłami, hetulki patrebami, kab was, jak każe biełaruskaja paetka Ciotka, „nichto raźniać nia moh“.

---

[1] Promieni. — Zaciem red. 1914 h.